

Aquest treball de recerca s'ha enfocat cap a les resistències culturals oposades pel barri valencià del Cabanyal-Canyamelar -des d'ara El Cabanyal- front els desitjos per part de l'Ajuntament de València d'augmentar l'Avinguda Blasco Ibáñez. Amb això es pretenia derruir part del veïnat, tant la seua característica trama urbana com la seua característica arquitectura.

Per tal de delimitar una mica l'interès d'aquest treball, dins el fenomen esmentat ens hem centrat en conèixer la cultura popular que va influenciar l'aixecament ciutadà del barri. Aquest el va portar cap al triomf, aconseguint aturar l'Ajuntament, i comportant una sèrie de paradoxals conseqüències.

Amb ajuda de fonts bibliogràfiques i treball de camp, es va poder entreveure que el que ha estat passant al Cabanyal han sigut una sèrie de factors combinats, precisament, a l'hora. Una gran crisi d'autoritat, una forta pertinença tant amb l'espai públic com amb la comunitat de veïns, i una organització i actuació determinants, van comportar el benefici de l'aturament del primer pla de rehabilitació, però també el càstig de l'accelerament de les conseqüències que, paradoxalment, preveien amb l'execució de la reforma proposada per l'Ajuntament.

Però quins van ser els factors de les dinàmiques veïnals que van propiciar la gran implicació a l'organització i la gestió per aturar l'anomenat Pla Especial de Protecció i Reforma Interior del Cabanyal -des d'ara PEPRI-? Quines foren exactament les particulars conseqüències d'aquesta actuació, a banda de la implantació actual del Pla Especial del Cabanyal -des d'ara PEC-? En quin nivell la cultura popular del barri del Cabanyal va determinar el recorregut dels esdeveniments arrel el PEPRI del 98 fins hui dia amb la implantació del PEC?

Aquestes son diverses preguntes sorgides abans i durant la recerca, sent la darrera la pregunta principal i el punt de partida d'aquest TFG. A més, conforme s'anava avançant en el marc teòric, dues hipòtesis principals van aflorar; H1: Serà que el Cabanyal mai ha reconegut València com a "govern"? H2: Van haver-hi més factors i actors principals, a banda de la política i el veïnat?

Amb aquests dubtes i preguntes, l'objectiu principal va acabar estant la comprensió de la mesura en que va inferir la cultura popular del barri en l'actuació ciutadana front el PEPRI, i quines conseqüències va comportar, reflectides hui dia amb un nou PEC.

La conclusió principal va acabant sent una. El remei ha passat a estar malaltia. Els moviments urbans per l'aturament dels diversos plans urbanístics han comportat l'especulació, la gentrificació, i el debilitament de la identitat popular, precisament, el que es pretenia evitar.

Com comentàvem adés, la metodologia del treball ha sigut mixta per tal d'assolir objectius i refutar hipòtesis. Ha consistit en una extensa investigació documental -fonts secundàries-, generada a partir d'obres ja escrites, i un treball de camp mitjançant dues entrevistes, observació etnogràfica, i una enquesta -fons primàries-.

Centrant-nos ara en les fonts secundàries treballades, aquestes s'han dividit en conceptes, variables i context històric i actual. Els conceptes han estat el d'hegemonia¹ de Gramsci, resistència cultural² explicat per Hall S., cultura popular³ explicat per Bourdieu P., i moviments urbans⁴ explicat per Santamaría B.

Les variables triades han sigut la cultural⁵ explicada per Hoggart R., la urbanística⁶ explicada per Soja W., Riol Carvajal E., la política⁷ explicada per McAdam et al., i la gentrificació⁸ explicada per Santamaría B.

El context històric⁹ s'ha escrit en base al llibre Cabanyal Zona Zero, de Llopis E., i el context actual¹⁰ s'ha recolzat en diversos estudis realitzats per Santamaría B.

---

¹ Williams, R. (1988). *Marxismo y Literatura*, Cap. 6: La hegemonía. EDITORIAL. Pp. 129-136.

² Hall, S. (2014). *Rituales de resistencia. Subculturas juveniles en la Gran Bretaña de postguerra*. Traficantes de Sueños.

³ Bourdieu, P. (1989). *La distinción*, Cap. La elección de lo necesario. Taurus. Pp. 379-403.

Orta González, D. (2004). P.Bourdieu "LA DISTINCIÓN. CRITERIOS Y BASES SOCIALES DEL GUSTO". *Athenea Digital*, N°6.

⁴ Santamaría, B. (2018). *Tácticas de resistencia en la ciudad. Alternativas desde los movimientos urbanos en El Cabanyal (Valencia, España)*. AIBR: Revista de Antropología Iberoamericana, V. 13, N. 3, Pp. 381-405.

⁵ Hoggart, R. (2013). *La cultura obrera en la sociedad de masas*, Cap. 3: Nosotros y ellos. Avellaneda: SXXI. Pp. 95-120.

⁶ W. Soja, E. (2008). *Postmetrópolis. Estudios críticos sobre las ciudades y las regiones*, Cap. 3 p. 118-124, Cap. 4 p. 150-163. Traficantes de Sueños.

Eduardo Riol Carvajal (2003). *REVISTA BIBLIOGRÁFICA DE GEOGRAFÍA Y CIENCIAS SOCIALES*. Universidad de Barcelona. ISSN: 1138-9796, Vol. VIII, nº 431.

Delgado, M. (2011). *El espacio público como ideología*. Universitat de Barcelona.

⁷ McAdam, Tarrow & Tilly (2003). *La dinámica de la contienda política*. Virus Editorial.

Pinto Ocampo M. T. (2010). *Dynamics of Contention*. Cambridge University Press, Análisis político. N°69, p. 121-126.

⁸ Santamaría B. (2014). *El oficio de la resistencia. Salvem y Viu al Cabanyal como formas de contención del urbanismo neoliberal*. *Revista de Dialectología y Tradiciones Populares*. Vol. LXIX, nº 2, p. 305-326.

⁹ Llopis E. (2018). *Cabanyal zona zero*. Zambra.

¹⁰ Santamaría B. (2007). *Historias de vida del Cabanyal-Canyamelar*. Ed. Reproexpres.

Santamaría B. (2014). *El oficio de la resistencia. Salvem y Viu al Cabanyal como formas de contención del urbanismo neoliberal*. *Revista de Dialectología y Tradiciones Populares*. Vol. LXIX, nº 2, p. 305-326.